

פותרים שבוע

ג'רוז

ענר שפירא

להדפסת דף עבודה
מלווה לשיעור לחצו כאן.

ג'רוז

מילים ולחן: ענר שפירא

האזינו לשיר

פועזים שבוע

ג'רוז

”אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי
על ראש, על ראש, על ראש..”

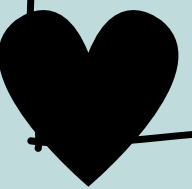
את חרבן ירושלים אנו זוכרים ומזכירים כעם
כל העת.

יש לנו זכרונות אישיים ופרטיים
ויש לנו זכרונות משתפים - ממשפחה, כעם,
ועולם.

דברים שהמשפחה שלי זוכרת
יחד

זכרון פרטי שלי שיקר ללבי

דברים שאנחנו זוכרים כמדינה

דברים שאנחנו זוכרים כעם

משהו משלי:

דברים שכל העולם זוכר ומזכיר

”אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמתחתי. על ראש, על ראש..”

אלו ארועים לאמיים - כלליים מהעבר חשוב לזכור?

שומחים ←.....→ עצובים

נצחונות ←.....→ כשלונות

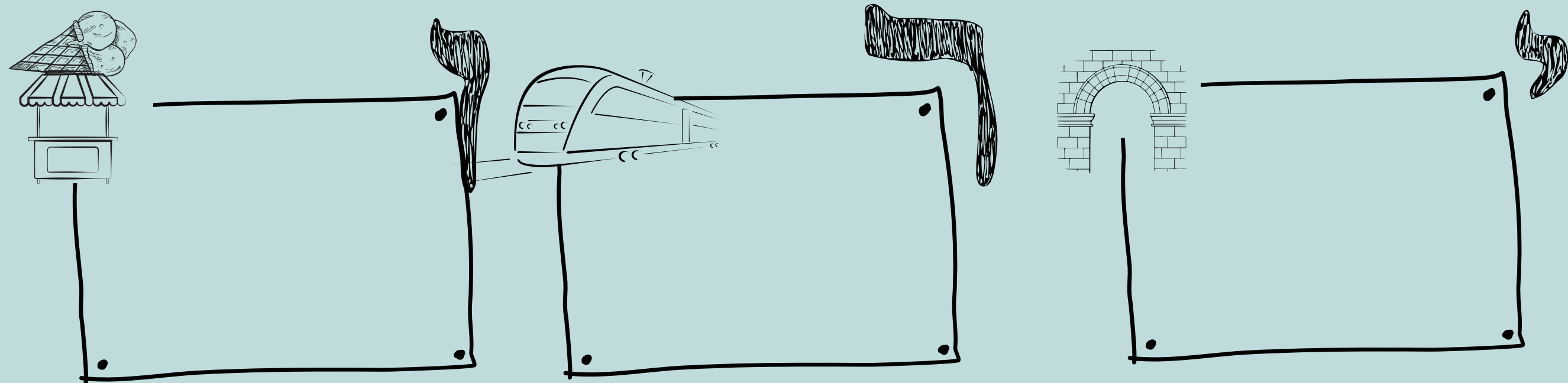
טובים ←.....→ רעים

אלו ארועים אינטיים חשוב לזכור?

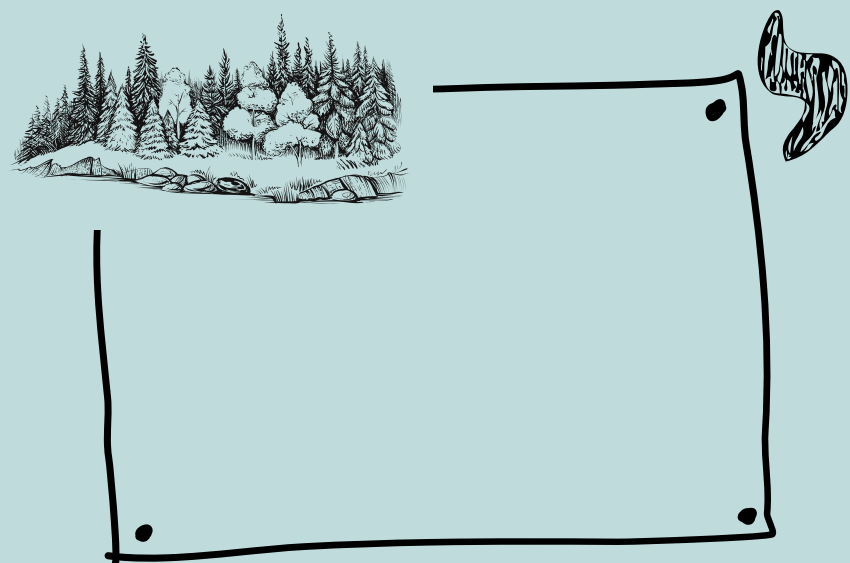
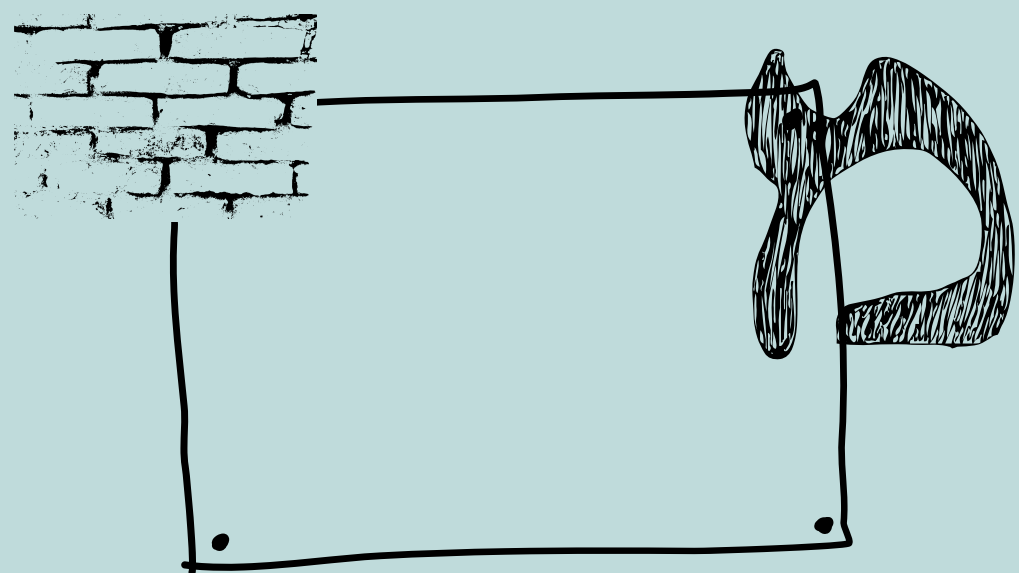
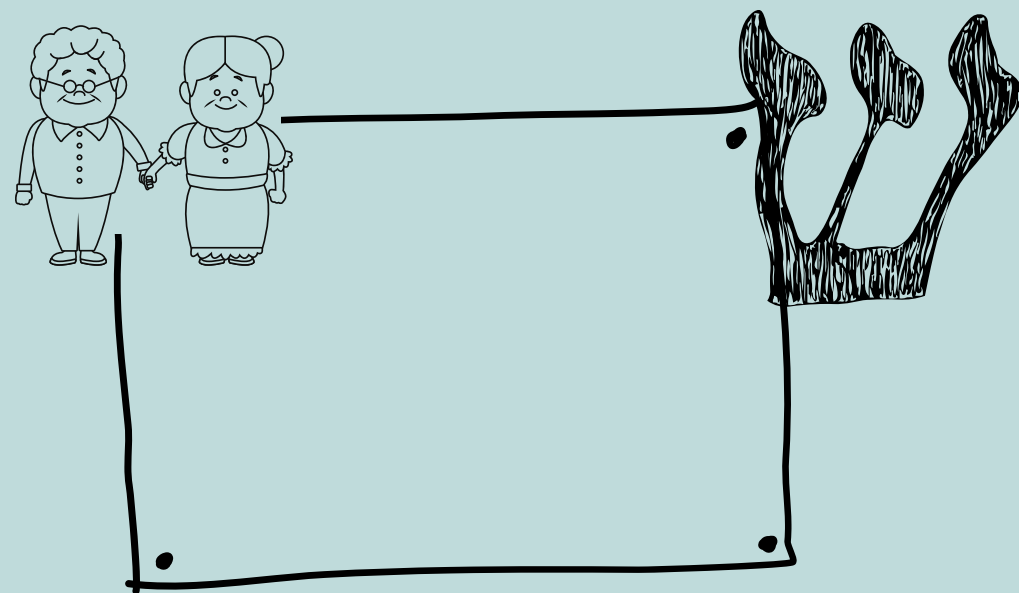
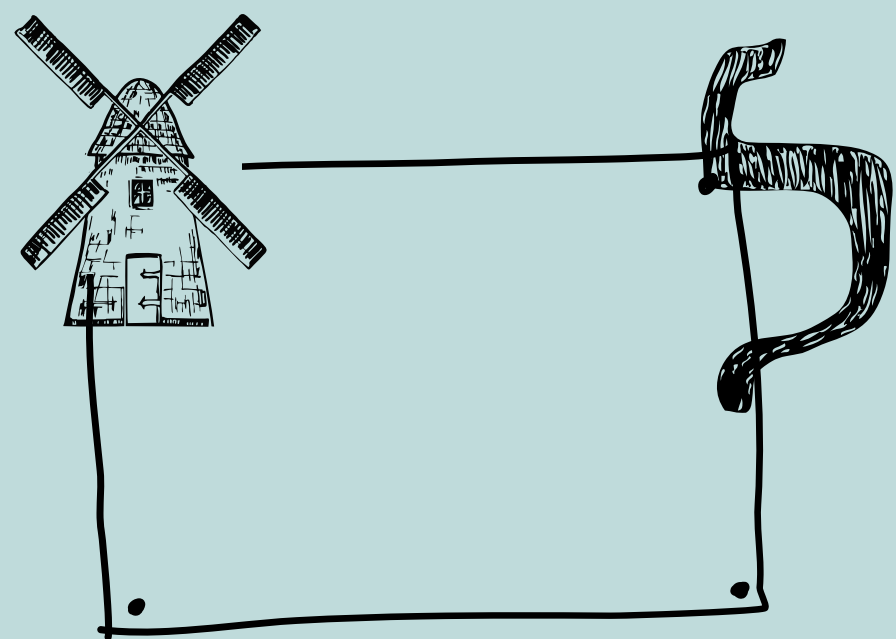
שומחים ←.....→ עצובים

הצלחות ←.....→ כשלונות

טובים ←.....→ רעים

"יוד,
יש,
ון,
שין,
למד,
יוד,
מם"

כתבו או צירו מקומות
בירושלים המתחילים באותיות
שם העיר...

”אם אַנשכּוּן ירוּשָׁלַם תְּנַכַּח יְמִינִי. תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵי אִם
לֹא אֶזְכְּרֶנִּי, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שׁוֹמְחֹתִי.”

בְּתַבּוּ חֲמִנְשָׁה דְּבָרִים שְׁעוֹזְרִים לָכֶם לְשׁוֹמְחֵי

4

5

1

2

3

"מִי מֵבִיא אֶת הַסֵּטִיל אֶל גְּרוּזְלָם"

כְּתֹבוּ תוֹדָה עַל שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים שֵׁישׁ לָנוּ בַּמְדִינָה שְׁלָנוּ

1

2

3

ענו שפירא ז"ל נהרג ביום הראשון למלחמה.

בגבורה יוצאת דופן, נעמד אל מול התופת. הוא הרגיע את האנשים שאיתו והסביר להם שהוא לוחם בסיירת. בעת שמחבלים זרקו רימונים לעברו, הוא הרים אותם והשליך אותם בחזרה אל עבר המחבלים. רימון ועוד רימון. ובסך הכל שבעה רימונים. ענו הציל חיים של רבים. הרימון השמיני פגע בו והרגו. ענו שפירא הוא אחד מתוך עשרות גיבורים עזי רוח שהצילו חיים באותו היום, והקריבו את חייהם עבור אחרים.

ענו היה מוזיקאי, והוא כתב ויצר את השיר ששמענו. ענו עצמו גדל בירושלים וחי בה עם משפחתו. בפסוק שער ענו מדובר על זכרון ירושלים ולא זכרון חורבן ירושלים. אנו זוכרים את מה שהיה בטרום החורבן - את ירושלים שוקקת החיים, הבנויה בתפארתה.

כך ראוי לנו לזכור את הנופלים - את יופים ואופים, גבורתם ומעשיהם. ללמוד מהם, ובכך להנציח אותם - לא רק בצער - גם בשמחה.

למורה: בכיתות הגבוהות, במידה וזה מתאים - אפשר לספור בעל פה את סיפור גבורתו של ענו, להציג את התמונה שלו.

”עַל רֹאשׁ שְׂמַחְתִּי”

שבוע טוב ומבורך!